

ITOSAMA

STEV. 4

LETO II

★

APRIL

1966

GLASILO TOVARNE SANITETNEGA MATERIALA - DOMŽALE

Prvomajska čestitka predsednika občinskega sindikalnega sveta

Prvi maj je praznik, ki izvira iz manifestacije do dela, katero je eden osnovnih potencialov človekove ustvarjalnosti. S praznovanjem prvega maja se popularizira delo kot častna funkcija slehernega ustvarjalca in zaradi tega to praznovanje ni le zunanji blišč in proklamacija neke parole. Praznovanje prvega maja naj bi bilo izraz notranjega zadovoljstva in delavčevega veselja do dela. Zaradi tega ob prvem maju ni potrebno, da delavec čuti prost dan kot svojo pravico, temveč naj ga čuti kot notranjo nujnost, da ta dan sam pri sebi počasti svoja prizadevanja in trud in da se s spoštovanjem in kritičnostjo ozre na vse, kar z lastnimi in skupnimi močmi ter z lastno ali z združeno voljo ustvari.

Tudi delavci tovarne sanitetnega materiala posamično in skupno ustvarjajo dobrine zase in za družbo ter je zato razumljivo, da so ponosni na svoje vsakodneвне uspehe in zamisli, ki se ob delu porajajo. Zato jim v želji, da bi bili s svojim delom v osebno in v družbeno korist še vnaprej zadovoljni, čestitam k temu njihovem in našemu prazniku.

Ivan Mrak,
predsednik občinskega
sindikalnega sveta

**Uredniški odbor čestita
v imenu družbenopolitičnih
organizacij našega
podjetja ter v svojem
imenu vsem članom de-
lovne skupnosti ob pra-
zniku dela!**

Pozdrav prvemu maju

Vse bolj postaja 1. maj naš praznik — praznik dela. Vse večje so pristojnosti, ki jih dobiva delovni človek v procesu proizvodnje in upravljanja, vse bolj se izpolnjujejo zahteve, za katere so se številne generacije borile in umirale. Vse večje pa postaja s tem tudi naša odgovornost.

Z večjo odgovornostjo pa dobiva 1. maj docela nov pomen. Prvotno manifestacijo medrazrednega boja buržoazije in proletariata je zamenjala manifestacija boja za čim uspešnejšo izpolnitev nalog, ki si jih je sam sebi postavil delavski razred. Posebno zdaj, v času reforme, se bo morala zopet pokazati vsa nekdanja revolucionarna zagrizenost delavskega razreda. Le tako bomo lahko uspeli v ciljih, ki si jih je reforma postavila, obenem pa tudi dokazali, da smo se zavestno borili za uresničitev gesla: »Delu čast in oblast!« S tem bomo burni zgodovini boja za delavske pravice dali najučinkovitejši spomenik, takšnega kakršnega zasluži. Kajti — resnično dolg, naporen in krčevit je bil ta boj...

Njegovi začetki segajo tja v šestnajsto stoletje, ko je začel kapital odigravati svojo vlogo in se oplajati na račun razdedinjenega proletarca. Volčja lakota za obogatitvijo je gnala kapitalista — kot preje fevdalca in sužnjeposestnika — da je svojim delavcem podaljševal delovni čas do skrajnih meja fizičnih zmogljivosti in čez. Kdor bere v Marxovem Kapitalu poglavje Delovni dan se zgrozi ob navedenih primerih in komaj verjame, v kakšnem položaju so nekdanji delavci bili. Le en primer: »... Treba je bilo čez noč izdelati sijajne obleke plemenitih dam za ples, prirejen v čast nove waleške princeze. Mary Anne Walkney je delala nepretrgoma 26 in pol ure skupaj z drugimi 60 deklet, po 30 v eni sobi, v kateri je bilo komaj tretjina potrebne kubature zraka, ponoči pa so spale po dve na eni postelji v eni izmed zatohnih lukenj, ograjenih z lesenimi stenami v eni spalnici. In to je bil celo eden izmed boljših

londonskih modnih salonov! Mary Anne Walkney je v petek zbolela in v nedeljo umrla, ne da bi bila, v veliko začudenje gospe Elise, prej dogotovila, kar je imela v delu...« Tudi polodrasli otroci so delali po 16 ur dnevno, zgodilo se je da jim je podjetnik podaljšal delo celo do 36 ur.

Razumljivo je, da je zato bila prva borba delavcev omejena predvsem na skrajšanje delovnega časa in formulacija dneva 3 krat po 8 ur je bila dolgo časa osnovni temelj prvomajskih proslav. Prve sindikalne organizacije v prvi polovici 19. stoletja so imele glavni namen predvsem v borbi za take zahteve.

Posebno borbeni so bili glede zahtev po osemurnem delovniku ameriški delavci. Tako je v velikem ameriškem industrijskem središču — Chicagu v začetku maja 1866. leta 40 000 delavcev prekinilo delo, pridružilo pa se jim je še nadaljnjih 25 000 delavcev. Tolikšna masovnost je iznenadila in prestrašila buržoazne kroge, ki so sklenili odločno razbiti delavske povorke. Buržoazna policija je stopila v akcijo in že v prvem spopadu na predvečer 3. maja je obležalo 6 delavcev, 50 pa je bilo ranjenih. Organizirane manifestacije so se nadaljevale še v naslednjih dneh in v nadaljnjih spopadih s policijo je bilo ranjenih še 200 ljudi, število mrtvih pa se ni dalo ugotoviti. Precej demonstrantov in njihovih voditeljev je bilo aretiranih, pet od njih pa obsojenih na smrt.

Toda če je hotela buržoazija s takim načinom uplašiti delavce in zatreti njihov boj za pravice, je dosegla prav nasprotno, kar je pričakovala. Pokol v Chicagu je odjeknil širom sveta in pa prvem kongresu II. delavske internacionale 14. julija 1889 v Parizu je bilo določeno, da se 1. maja 1890 organizira velika mednarodna manifestacija delavcev v spomin na chikaške žrtve in da se ta počastitev vsako leto na ta dan obnavlja kot mednarodni praznik delovnih ljudi v obliki manifestacij (Nadaljevanje na 2. strani)

Pozdrav prvemu maju

(Nadaljevanje s 1. strani)

in stavk za zaščito interesov delovnega razreda. S tem dnem se je tudi začela enotna kampanja za osemurni delovni dan. Tako je bil položen temelj prazniku dela in 1. maja 1890 se je prvič pojavila parola: »Proletarci vseh dežel združite se!« Zapisal jo je Friedrich Engels v predgovoru k nemški izdaji Komunističnega manifesta, čigar besedilo je povzročilo, da so se prvič v zgodovini pezdinih dežel prvomajske proslave zelo razmahnile.

Tudi slovenski delavci so dostojno proslavili 1. maj, čeprav je bilo to s strani oblasti proglašeno kot nezakonito ter s posebnimi proglasi določeno, da bodo vsi oni, ki bi sodelovali pri proslavah, odpušteni z dela in kaznovani. Praznik dela je takrat proslavljalo šest slovenskih mest, med njimi Ljubljana, Zagorje in Trst. Slovenski delavec je tedaj prvič pokazal, da je pripravljen boriti se za svoje pravice in stopil v krog proslavljalcev mednarodnega delavskega praznika. Še zlasti veličastne so bile proslave leta 1908 in 1909 po vseh delavskih središčih Slovenije.

V tem času vse bolj naraščajo nasprotja med kapitalističnimi deželami. Države, ki so bile brez kolonialnih surovinskih virov, so zahtevale novo delitev sveta in vojna nevarnost je postajala vse večja. Proletariat se je zavedal, da bi se z vojno njegov materialni položaj, ki je že itak slab, še poslabšal in borba proti militarizmu postaja v tem obdobju osnovni smisel prvomajskih demonstracij, ki postajajo vse bolj masovne vendar pa neorganizirane. Tudi II. internacionala — mednarodna zveza delavskih strank — vse bolj popušča nacionalističnim in šovinističnim pritiskom. Šlo je tako daleč, da so vodstva socialističnih partij kapitalističnih držav v svojih proglasih leta 1914, ko se je vojna začela, priporočali, da se ustavi proslavljanje 1. maja zaradi izredne situacije. Razumljivo je, da so bile tako tudi medvojne proslave bolj ali manj osamljene, vse pa so izzvenele v protest proti vojni in proti režimom, ki so jo povzročili.

Oportunizem v vodstvu bivše II. internacionala je tudi onemogočil izkoristiti ugodni položaj, ki je nastal z ustanovitvijo delavsko-kmečke sovjetske republike in ki je močno razgibal proletarijat v svetu. Združene sile buržoazije so uspele pogasiti posamezne poskuse organizirati oblast po vzoru sovjetrov (na Bavarskem, na Madžarskem in drugod). Toliko bolj organizirano pa je proletarijat nastopal za ustavitev intervencije kapitalističnih držav proti mladi sovjetski republiki. Delavske množice vseh držav so s simpatijo gledale na napore ruskega proletariata, da organizira prvo socialistično državo.

Obenem se začena tudi široka akcija proletariata za priznanje njegovih političnih in gospodarskih pravic, tako za popolno svobodo zbiranja in organiziranja, za nacionalizacijo ključnih industrijskih vej, za priznavanje neposrednega udejstvovanja in kontrole v gospodarskem življenju, za uvažanje socialnega varovanja, za povečanje plač in podobno.

V mednarodni delavski areni se v letih po I. svetovni vojni pojavi tudi proletarijat Azije, tako na Kitajskem, v Indiji in Indoneziji.

Ko leta 1929 izbruhne v ZDA gospodarska kriza, ki se potem razširi na vse ostale dežele, pride do velike brezposelnosti, ki povzroči, da začno delovne množice združeno nastopati, da se vse bolj revolucionizirajo in odločno izražajo svoje težnje proti ekonomskemu, socialnemu in političnemu zatiranju. To je opaziti tudi v Jugoslaviji, ki ji tedaj vlada monarho-fašistična diktatura in kjer CK KPJ v prvomajskem proglasu iz leta 1930 med drugim zahteva: Za enake plače enako delo! Enakopravnost ženam! Hočemo balkansko federativno delavsko-kmečko republiko! CK SKOJ pa poziva mladino, da za 1. maj ustavi vsako delo, gre na ulice in demonstrira.

Leta 1933 pride v Nemčiji na oblast Hitler in spremeni 1. maj v narodni praznik ter mu tako skuša odvzeti politični ostrino. (Nekaj podobnega stori po II. svetovni vojni vatikanska kurija, ki določi 1. maj za verski praznik). Skratka: opozicija se torej oprijemlje najbolj hinavskih sredstev, da razbije enotnost v delovnem gibanju in mnogokrat ji uspeva.

In spet ima neenotnost v delavskem gibanju svoj delež za izbruh II. svetovne vojne. Ena najmočnejših delavskih strank v svetu je tedaj Ko-

munistična partija Jugoslavije, ki v svojem proglasu iz leta 1941 pravi: »... Delavski razred Jugoslavije slavi letošnji 1. maj v znamenju strašne tragedije, ki je doletela narode Jugoslavije. Imperialistični razbojniki so razkosali našo državo in zasušili vse jugoslovanske narode... Ne dajte se zastrašiti... Združite svoje vrste v nerazlomljivo silo delavskega razreda Jugoslavije. Danes je potrebno združiti vaše sile v borbi za vaš obstanek. Sovražniki težijo, da vas uničijo in da vam vzamejo pravico do narodnega in kulturnega življenja...« In tako je 1. maj skozi štiri vojna leta postal dan še zagriženejšega spopada z okupatorjem.

Po drugi svetovni vojni se je politična situacija v mnogočem spremenila. Mnoge države so stopile na pot socialističnega razvoja, izpod kolonialne oblasti pa so se osvobodile mnoge afriške in azijske države. Kapitalistične dežele so bile na pritisk delovnih množic prisiljene priznati 1. maj za mednarodni praznik dela vseh delovnih ljudi.

1. maja 1948 je CK KPJ izdal proglas v katerem se je zavzel za razvoj našega gospodarstva in za neodvisnost v gospodarskem in političnem oziru. Samostojnost našega razvoja se je poudarjala še zlasti na prvomajskih proslavah po napadu Informbiroja na naše partijsko vodstvo. Z uvedbo delavskega samoupravljanja v letu 1950 pa je vsakoletno praznovanje delavskega praznika preraslo v zmagovalno jugoslovanskega proletariata, ki si je končno priboril »čast in oblast«.

Zatorej še enkrat: postavimo tej borbi delavskega razreda z visoko mero odgovornosti in delavske zavesti v težnjah po uresničitvi ciljev gospodarske reforme čim dostojnejši spomenik!

T. L.

S proslave dneva žena: Za nekaj ur so pozabile na vsakdanje brige

Naš razgovor

Na sorazmerno majhnem prostoru se stiska tovarniško poslopje, v katerem doživlja kolektiv najbolj razgibano obdobje v zgodovini svojega obstoja. Novi čas nalaga vedno znova nove naloge, ki so rešljive samo z aktiviranjem in prizadevanjem slehernega člana kolektiva. Danes je prišlo že v navado, da se veliko govori o zaostritvi delovne discipline, o osebnih odgovornosti in strokovnosti. V praksi so bili dosedaj ti činitelji, ki so pogoj visoke storilnosti, dobre kvalitete in rentabilnejše proizvodnje, zapostavljeni. To pa nam je povzročilo v gospodarstvu veliko škodo, ki je ne bo tako lahko nadoknaditi. Naš kolektiv je v zadnjih letih dosegel lepe uspehe, žal pa se bo moral odpovedati nekaterim investicijam, ki bi bile opravičene in njune za izboljšanje tehnoloških procesov. Razmišljal sem o usodi kolektiva, ki bo moral zaradi neurejenih razmer v gospodarstvu žrtvovati del perspektivnega razvoja in za nedoločeno dobo ostati v sedanjih me-jah.

Ustavil sem se ob ANTONU CERARJU, 57-letnemu delavcu. Pri nas je zaposlen sicer šele 2 leti, vendar mi je s svojim vztrajnim delom pritegnil pozornost. Tokrat, ko sem ga vabil na razgovor, se je trudil, da bi kar se da bolje počistil dvoriščni prostor pred ekspeditom.

**Tovariš Cerar ali mi lahko pove-
ste za čitalce TOSAME par besed o
svojem delu?**

V glavnem skrbim za urejanje in pospravljanje okolice tovarne. Zdaj, ko se čuti pomlad že na vsakem koraku, imam dela nekoliko več. Cvetlične grede so trenutno na vrsti. To delo mi leži, saj zelo rad delam na čistem zraku.

**Ali vam ni hladno, ko je živo
srebro ob ponovnem snegu padlo pod
ničlo?**

To pa ne! Delati sem vajen že od mladih let, saj sem moral zgodaj trdo prijeti za delo. Oče je znal tako komandirati, da smo imeli vedno dovolj dela, seveda pa nam ni zato manjkalo kruha.

**V naši tovarni je visok procent
zaposlenih žena in deklet, ki ljubijo
cvetje. Ali boste poskrbeli, da bodo
cvetlične grede vse leto v cvetju?**

Lani sem dobil seme različnih rož, predno je to vzkliko in zraslo, je preteklo nekaj časa; vse je bilo prepozno. Letos pa bom dobil v ta namen že sadike in upam, da bo dvorišče veliko preje v cvetju, v zadovoljstvo vsem, ki jim cvetje kaj pomeni.

Kako prihajate na delo?

Zdaj se vozim s kolesom, ker je že vreme toliko ugodno. Pozimi pa prihajam na delo z avtobusom.

**Ali prečitате časopis TOSAMO in
kaj vam je najbolj všeč?**

Ponavadi imam malo časa, ker imam še doma dosti opraviti, vendar redno ob sobotah ali nedeljah vzamem časopis v roke in ga čitam. Prečitam ga in mi je všeč.

V tem času kar ste v kolektivu

**v službi, katerega dogodka se najbolj
živo spominjate?**

Se ni dolgo odkar sem preživel neprijetno jutro, ko sem šel zjutraj na delo. Pripeljal sem se z avtobusom na Vir, od tu sem šel proti tovarni. Tisto noč je zapadlo precej snega. Ravno v tem času se je po-

javal na cesti traktor, ki je pluzil cesto, dohitel me je ravno, ko je pričel zavijati proti Količevemu. Pri ostrem zavoju me je z delom pluga zbil na cesto, kjer sem obležal, za-vedel sem se v vratarnici. Ostal sem 4 dni v bolnici. Vesel sem bil, da ni bilo kaj hujšega.

**Cesta proti Domžalam oziroma
Dobu je nevarna, posebno še za ko-
lesarje, zato vam želim srečno vož-
njo in se vam zahvaljujem za so-
delovanje.**

F. P.

Proslava dneva žena

Leta 1910, je Klara Zetkin predlagala na drugi mednarodni konferenci žena, naj prirede socialistke vsega sveta poseben ženski praznik, posvečen agitaciji za žensko volilno pravico. Predlog je bil sprejet in tako slavimo žene vsako leto 9. marca kot dan žena.

Žene naše tovarne smo ga letos proslavile v delavskem domu na Viru. Po otvoritvi in pozdravnem govoru direktorja tov. Janeza Babnika, je prebrala referat tov. Ančka Hafnerjeva, ki je med drugim poudarila, da se naša žena ekonomsko osamosvaja, kar ji zagotavlja varnost in sigurnost, dasi ji vsakodnevno naporno življenje velikokrat zamegljuje te vrednote. »Zato se moramo pogotovati za to, da dobimo urejeno bazo družbenih služb in servisov, ki ne bodo samo razbremenjevale žene, marveč pripomogle tudi k harmo-

ničnemu družinskemu življenju, ter nudile možnost za pravilno vzgojo otrok,« je nadaljevala tov. Hafnerjeva, ki je na koncu svojega referata dodala: »Naš praznik praznujemo v času, ko bomo sodelovale v pripravah za volitve v samoupravne organe v podjetju. Naša naloga je, da bomo predlagale kandidatke iz naših vrst v samoupravne organe, katere bodo po izvolitvi odločale in zagovarjale težnje in probleme nas vseh«.

Mladina našega kolektiva nam je priredila uspešen program v katerem je sodeloval tudi mladinec podjetja »ŽITO« tov. Janko Lubša. Razveselili in nasmejali so nas z igrico enodejanko »Kje je meja«, katero je režirala tov. Marija Zarnikova. Po igrici pa so nam zapele mladinke: Vanda, Elica, Helena, Marija, Mari- ca, Nada, Rezka in Majda ob spre-

mljavi Jankove kitare.

Po kulturnem programu smo se založile z dobrotami, ki so nam jih nudili naši »natakarji«, katere lahko samo pohvalimo za njihovo marljivo delo. Vesela glasba pa nam ni dovoljevala sedeti, temveč smo se zavrtle dve po dve in plesale dolgo v noč.

Proslava je uspela in žene smo za trenutek pozabile vsakodnevne težave in tegobe, ter bile vesele in sproščene ob 8. marcu — svojem dnevu.

P. B.

*Sodelujte
v Tosami!*

O MEDSEBOJNIH ODNOSIH

(povzetki predavanja tov. Alfreda Tomažiča, prof., vodje kadrovske službe Litostroja)

DRUGO NADALJEVANJE

V zadnji številki smo razglabljali o vplivih in lastnostih, ki delujejo na človeka in ga usmerjajo. Ugotovili smo, da so to: telesne in duševne sposobnosti, človekovo delo, družina, vzgoja in prijatelji, pogoji življenja in ostali vplivi. Čim boljši so bili pogoji, v katerih se je človek znašel, čim bolj normalne so bile prilike, v katerih se je pojavil in čim večja je mera človekovih sposobnosti, tem boljšo kapaciteto imamo.

V nadaljevanju tov. Tomažič pravi:

Da so to res neizogibni elementi v proizvodnem procesu, kaže tudi delo, ki ste ga nedavno tega opravili pod naslovom »analitična ocena delovnih mest«, v katerega ste vložili mnogo truda in za katerega so mnogi mislili, da je nekoristno in da je le obremenitev, katero si je nekdo v organih samoupravljanja izmislil. Tov. Tomažič poudarja, da je to nujnost, kajti po socialističnih načelih vključevanja človeka v delo **more obveljati edinole ta princip, da iščemo človeku delovno mesto, nikakor pa ne obratno. Če pa to hočemo, moramo vedeti, kakšne zahteve ima delovno mesto in nato nasproti tem zahtevam primerjati lastnosti, zmognosti in sposobnosti ljudi.** Lastnosti so namreč tiste osnovne sestavine v človekovi osebnosti, ki so nastale od brezštevilnih ugodnih in neugodnih vplivov v življenju. Njihov rezultat pa je določena stopnja osebne dodelanosti ali nedodelanosti in stalno

dvobojevanje med rušilno in ustvarjalno slo, ki ju nosimo v sebi in ki se v nas stalno oblikujeta in preoblikujeta, čeprav se dostikrat tega niti ne zavedamo.

Tako lahko zaključimo, da **umetnost vodenja** proizvodnje terja poleg poznavanja tehnologije in ekonomije tudi **poznavanja človeka** in da le taki, ki obvladujejo vse troje, lahko postanejo **organizatorji dela** in s tem nadomeščajo nekdanjega nadrejenega. Za nadrejenega v sistemu samoupravljanja namreč ni več prostora, kot postanejo tudi **nekdanji podrejeni v tem sistemu le organizatorjevi sodelavci.**

Take spremembe v naše medsebojne odnose je torej prinesel sistem samoupravljanja, za katerega v ustavi pravimo, da je volja ljudi, držati se točno določenih načel socialistične družbene ureditve. **Njegova moč je seveda odvisna od stopnje naše zavesti, naše osveščenosti,** za katero pa lahko trdimo, da je še prilično majhna in pomanjkljiva. Še vedno si namreč kot delavci, upravljalci in organi družbenih organizacij nismo na jasnem ali je ta naš samoupravni mehanizem zlo, ki ga nam je navrgla zgodovina, ali pa je to tista družbena ureditev, ki jo je treba spoštovati in upoštevati. Dejstvo je, da je to proces, ki so si ga eni izbrali zavestno in drugi slučajno, odvisno pač od tega, v kakšni dobi nas je ta proces srečal in kako smo bili pri tem osveščeni. Eno pa je neizogibno — sistem je tu! In če je tu, potem moramo izbirati le med

dvema možnostima: s svojo ležernostjo in nerazgledanostjo še naprej dopuščati, da se nam bo ta mehanizem kvaril in da se bodo ljudje v njem slabo počutili ali pa bomo ukrepali. K socialističnim načelom v medsebojnih odnosih vodi le druga možnost.

Ukrepati pa je treba vsaj tako, kot se je ukrepalo ob vstopu v delovno razmerje pred letom 1941. Sleherni delodajalec se je takrat obenem, ko je ugotavljal našo strokovnost, zanimal tudi kam spadamo po svojem družbenem naziranju. Pa takrat nismo bili organizatorji dela in upravljalci! Zdaj pa, ko to smo, za operativno delo še mogoče zahtevamo, da človek nekaj zna in nekaj ve, za družbeno delo pa nam je to vseeno. In če znamo meriti človekove delovne rezultate, je treba meriti tudi rezultate na področju opravljanja družbenih funkcij. Najdejo se ljudje, ki trdijo: treba je delati, politiko pa vstran! Toda ali je to: kaj, kako in s čim delati zgolj izraz tehnologije, ali pa ni morda izraz politike? In če bi bilo reševanje teh vprašanj zgolj stvar tehnologije, kako da nimamo danes boljših rešitev za posamezne operacije, kot jih dejansko imamo? **Trdimo torej lahko, da je dobro delo rezultat dobre politike.** Dobra politika pa je odvisna od sposobnih samoupravljalcev, ki imajo pred seboj vedno le koristi ljudi, ki jih zastopajo in družbene cilje, nikakor pa le svoje ozke osebne interese, česar je v marsikaterem samoupravnem orgnu še precej. **Ko bomo enkrat uspeli opravljati samoupravne funkcije s tako visoko osveščenimi ljudmi, bo tudi naš sistem dosegel tisto stopnjo, ki jo od njega pričakujemo.**

(Nadaljevanje prihodnjič)

KOLESARJI!

Ko vsakodnevno vozimo po naših cestah, se pred vožnjo prepričajmo, če je naše kolo v takem stanju, da ne bomo ogrožali sebe in drugih.

Pri vožnji ponoči in v megli uporabljajmo luči in pregledjmo, če imamo v redu odbojno steklo.

Zavedajmo se, da je neosvetljeno kolo povzročilo že nešteto nesreč in pokopalo mnoge brezbrizne kolesarje.

Vedno uporabljajmo le urejeno kolo, kajti s tem ščitimo sebe, kolektiv in šoferje.

UREJENO KOLO IN LUČI — VARNA VOŽNJA!

Šoferji

S proslave dneva žena: »Servisna služba« se je dobro izkazala

Proizvodnja v mesecu marcu 1966

Oddelek	Enota mere	količina Planirana	Proizvedena količina	Index
1. Trakotkalnica	000 vot	90 650	90 215	99
2. Tkal. širokih tkanin	000 vot	474 275	481 590	102
3. Kardirnica	kg	75 900	76 738	101
4. Konfekcija	N din	3 095 860	3 350 469	108
Vložki	ptk	591 400	596 390	101
5. Cigaretne filtri	000 kom	35 070	30 560	87

Tkalnica gaze

je, kot sva že v prejšnji številki omenila, eden izmed štirih razkropljenih oddelkov tkalnic širokih tkanin. Oddelek poseduje 52 bombažnih statev z povprečno 165 obrati na minuto. Na navedenih strojih se trenutno tkejo artikli: kaliko 14/11, kaliko 20/19 in tetra 28/28. Produkcija v dveh izmenah povprečno znaša 7 722 000 votkov pri 100 % izkorišč.

V mesecu januarju je bilo izdelano 5 063 000 votkov t. j. 66 % izkoriščanje

V mesecu februarju je bilo izdelano 5 782 000 votkov t. j. 74 % izkoriščanje

V mesec umarcu je bilo izdelano 5 610 200 votkov t. j. 73 % izkoriščanje

Izkoriščanje strojev je zaradi boljše kvalitete preje v zadnjih dveh mesecih večje. Če bi zastoje zaradi vdevanja in pomanjkanja tkalk zmanjšali na minimum, bi lahko dosegli boljše rezultate. Zaradi same razkropljenosti tkalnice v sedanjih pogojih je pa to skoraj nemogoče. Če je na bolezenskem dopustu ena tkalka, stoji 4-8 strojev, ker je nerentabilno imeti rezervno delovno silo v vsakem posameznem oddelku

tkalnic. Veliko govorimo o nerenabilnosti tkalnic zaradi zastarelega strojnega parka in glede tega tudi majhnega posluževanja strojev, nasproti ostalim razvitejšim državam. Sami pa vemo, da so naše tkalke dovolj obremenjene pri sedanjih pogojih dela, posebno še, če upoštevamo kvaliteto preje in seveda kvaliteto izdelka.

Z generalnimi remontmi na posameznih strojih v oddelku gaze se je pričelo in tudi končalo v letu 1957-58, na žalost že pri 15. stroju. Potem so bili v letu 1963 stroji preurejeni iz transmissijskega — skupinskega na posamični pogon. Predmet te preureditve je bilo povečanje števila obratov, enakomernejši tek strojev, ter prihranek na utezilijah (jermenih).

Zakaj se je z remontmi prenehalo in ali so ti danes še rentabilni in če so zakaj se z njimi ne nadaljuje? Kaj nameravamo v bližnji prihodnosti ukreniti za bodočnost naših tkalnic, da bomo z njihovimi proizvodi lahko konkurirali na tujem tržišču?

O teh nanizanih vprašanjih nam bosta v prihodnji številki glasila kaj več povedala tov. Babnik — direktor podjetja in tov. Rožič, dipl. ing., vodja vzdrževalne službe.

B. M.

Prodaja gotovih izdelkov v mesecu marcu

S prodajo gotovih izdelkov v mesecu marcu smo lahko zadovoljni, saj smo od planirane realizacije N din 3 749 407,- dosegli brutto N din 3 887 270,15 in presegli mesečni plan za 3,67 %.

Realizacija od 1. 1. do 31. 3. znaša N din 10 300 764,19 ali 26,13 % od letnega plana realizacije.

Rezultat prodaje v mesecu poročanja je bil dober, čeprav ni bilo bistvenih sprememb v prodaji po posameznih artiklih. Še vedno je kritično za vato, vložke in plenice, na drugi strani pa se zaloge v nekaterih dimenzijah tkanih ovojev niso zmanjšale. Prodaja filtrov za cigarete je bila normalna.

Vrednost izvoženega blaga je v mesecu marcu znašala N din 200 125 ali 15 756 \$, od tega je bilo izvoženo

na konvertibilno področje za 6 656 \$. Izvozili smo surovo bombažno tkanino Mitja II 95 in damske vložke.

Zaloge gotovih izdelkov so, kakor smo že navedli, v glavnem ostale nespremenjene. Nekaj vrednosti zalog predstavlja blago, ki je namenjeno za izvoz in za katerega čakamo dispozičije kupcev.

E. M.

Poročilo o delu sindikalne podružnice

Dne 16. III. 1966 je bila seja odbora sindikalne podružnice našega podjetja. Na sestanku se je obravnaval problem kako razdeliti denar, ki nam ostane namesto K-15,

V mesecu marcu je bil dosežen največji uspeh proizvodnje v letošnjem letu. Rekordno količinsko proizvodnjo je dosegel oddelek belilnica kardirnica z proizvodnjo 77 ton vate na mesec. Prav tako je realizirana proizvodnja konfekcije doslej največji uspeh, ne samo navedenega oddelka, temveč je odraz proizvodnje celotnega podjetja — vseh oddelkov.

Samo proizvodnja cigaretne filtrirne je zaradi pomanjkanja osnovne surovine — cel vlakna, nekoliko izpod planirane količine. D. M.

da ne bi bili sodelavci nezadovoljni. Ker vsi člani odbora še niso rešili to vprašanje s svojimi najbližnjimi sodelavci, se je odbor odločil, da na naslednjem sestanku, ki se bo vršil dne 29. III. da dokončni predlog delavskega vseta o tem, kako naj se ta denar razdeli. Sredstva, ki so namenjena za regres naših članov, se bodo združila z denarjem, ki nam ostane od karte K-15. Ker vsoto, ki nam ostane za K-15 dobimo na ta način da se izračuna 1,5 % od izplačanih osebnih dohodkov, ne bomo mogli izplačati naenkrat cele vsote, temveč v dveh obrokih in to predvidoma v juliju in decembru.

Določena je komisija, ki bo nadzorovala delo blagajne samopomoči in odločala o vseh večjih posojilih. V komisijo so bili izvoljeni: Franc Jamšek, Ivan Štrukelj in Pepca Žebovec.

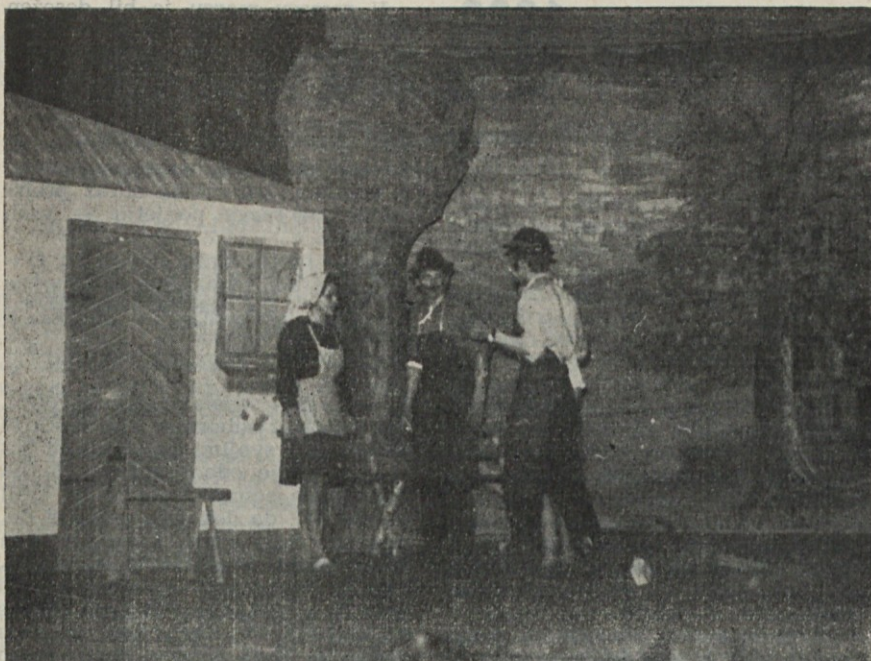
Kot vsa prejšnja leta, tako imajo tudi letos vsi, ki gredo oddat kri, prost plačan dan. Tov. Jamšek Franc se je interesiral o resničnosti govorice, da se kri izvaža. Ne izvaža se, ker jo primanjkuje še za naše potrebe in si jo moramo včasih celo izposoditi od sosednih republik. Takšne govorice so neresnične in kot take škodujejo tej humani krvodajalski akciji.

Ker vemo kakšno je stanje v Indiji, smo na predlog občinskega odbora RK in našo lastno željo, pomagati sestrzanem Indijcem, določili tov. Cizerle Zefko, da organizira denarno pomoč.

Ker so volitve v samoupravne organe pred nami, je potrebno, da vsak član našega kolektiva dobro razmisli, koga bo predlagal za člana samoupravnega organa. Vsak izvoljeni se mora zavedati svojih dolžnosti in pravic, ter z odgovornostjo in razumevanjem sklepati ter prenašati in informirati svoje sodelavce o svojem delu v teh organih.

P. B.

NADALJEVANJE ČLANKA
ZAKAJ HODIMO V GORE
BO V NASLEDNJI ŠTEVILKI

S proslave dneva žena: Vesela pravda za mejo

Poročilo o delu DS in UP v mesecu marcu

V mesecu marcu sta bili 2 seji upravnega odbora in 1 seja delavskega sveta.

Upravni odbor je na svojih sejah obravnaval in sprejel:

izvršenje plana za mesec februar, operativni plan za mesec marec, spremembo norm pri filtrih, tekočo problematiko v podjetju (težave z dobavo surovin za izdelavo cigaretnih filtrov), obisk predstavnikov firme Cigarette Components London in Carter Gears Breatford, ki sta prišla zaradi popravila reduktorja v kardah pri filtrih in zamenjave nekaterih delov, dotacijo pevskemu društvu Domžale in krajevni organizaciji ZB Vir, pregled pravilnikov podjetja, predlog stanovanjske komisije za razdelitev posojil in stanovanj, poročilo s plenuma sveta tekstilne indu-

strije Jugoslavije, na katerem je bilo govora o perspektivi tekstilne industrije, z ozirom na novo določitev višine izvoza, s katerim so podjetja vezana na povečani izvoz svojih artiklov.

Delavski svet pa je na svoji seji obravnaval in sprejel, pravilnik o delovnih razmerjih, o notranjem zavarovanju in pravilnik o delitvi dohodka in osebnega dohodka, razglasil dan volitev v DS in DSDE, imenoval komisijo za sestavo volilnega imenika in volilno komisijo, da se voli DS DE filtri, na predlog stanovanjske komisije razdelil članom kolektiva posojila za gradnjo stanovanjskih hiš in razdelil stanovanja, nadalje zavarovanje objektov, nabavo osnovnih sredstev, odprodajo elektromotorjev, pritožbe na analitično oceno in imenovanje komisije za pregled varnostnih ukrepov.

V. B.

Povejte svoje mnenje o tovarniškem glasilu

TOSAMA izhaja že pol leta. Ves ta čas se je uredniški odbor trudil, da bi, čeprav je bil brez tovrstnih izkušenj, oblikoval časopis, s katerim bi bili vsi bralci zadovoljni. Težko pa je tako željo uresničiti, če se ne ve za mnenje čim širšega kroga bralcev. Zato vabi uredniški odbor vse bralce (tudi zunanje), da mu posredujejo svoje pripombe, predloge in mišljenja glede vsebine lista. Primerno je, da se podpišete, upoštevati pa bomo tudi anonimne dopise. Na ta način vam je dana široka možnost, da na najbolj pravem mestu poveste svoje mnenje. Da bi vam po-

magali, smo vam pripravili že nekaj vprašanj. Ni nujno, da se jih držite, kot tudi ne, da na vsa odgovorite. Pišite pač o tistem, o čemer mislite, da je potrebno.

1. Se vam zdi primerno, da izdajamo lastno glasilo?
2. Stroške glasila smo navedli v januarski številki TOSAME. Se vam zdijo visoki?
3. Glasilo je namenjeno obveščanju in izpopolnjevanju članov kolektiva, želi pa tudi skrbeti za boljše medsebojno poznavanje in za razvedrilo. Ali je po vašem mnenju v tem uspelo ali ni? Kaj predla-

gate, da se mu ta namen še izboljša?

4. Imate v zvezi z glasilom in z delom uredniškega odbora še kakšne pripombe?

Pričakujemo, da se boste našemu vabilu odzvali v čim večjem številu in tako dokazali, da se za naše glasilo zanimate. Nameravamo objaviti, če ne vse, vsaj nekaj odgovorov, omenili pa bomo sigurno vse predloge in pripombe. Žreb pa bo določil med dopisniki tiste, ki bodo prejeli nagrado. Odgovore želimo prejeti do 24. aprila.

Sestanek 00ZK

Dne 22. 3. 1966 se je vršil sestanek osnovne organizacije ZK podjetja z dvema točkama dnevnega reda in sicer: razprava o pravilnikih podjetja in razno.

Z ozirom na to, da so osnutki pravilnikov, ki urejajo notranjo zakonodajo pripravljeni za sprejem po delavskemu svetu, ter bili predčasno že dani na vpogled celotnemu kolektivu, so člani ZK smatrali za potrebno, da se isti ponovno obravnavajo, predno se predložijo DS v potrditev od strani članov ZK.

Tako so bili osnutki pravilnika o delitvi osebnih dohodkov, pravilnika o delitvi dohodka, pravilnika o delovnih razmerjih in poslovnik o delu samoupravnih organov obravnavani brez bistvenih pripomb.

Pod drugo točko dnevnega reda je tekla razprava o medsebojnih odnosih v zvezi z delovno disciplino, ter obravnava situacije podjetja v zvezi z novimi gospodarskimi ukrepi na deviznem področju.

Prikazan je bil težak položaj v zvezi z nabavo zadostnih količin surovin, ter nakazane naloge, ki so pred kolektivom za oblažitev tega stanja.

Z. C.

Pogovor enajstega v mesecu

Mož: »Si kaj prinesla zame?«

Žena: »Denarce sem prinesla, plačo celo!«

Mož: »Samo denar! Pa menda nisi prišla brez TOSAME?«

Žena: »Dragi moj, kaj te vendar je prišlo!

Saj ti si se ja ves spremenil: kot vem, denar ti prej je vse pomenil.«

Mož: »Ženka, glej — saj se spreminja vse od A do Ž-e zakaj še moje se navade ne bi?! Medtem, ko prej pri tebi sem o plači se prepiral, zdaj se mi bolj pravšnje zdi, če TOSAMO bom prebiral.«

M. D.

Kadrovske vesti

V mesecu aprilu praznujejo svoj rojstni dan:

Konfekcija: Juhant Slavka, Kočar Angelca, Kraševac Milena, Majdič Marjana, Mav Francka, Mihelič Helena, Moneta Francka, Pavlič Regina, Starin Boža, Stojc Darinka, Štirn Ana, Tomažič Marija, Urbanija Pavla, Žebovec Pepca, Vodlan Dragica, Pavli Ivanka, Novak Francka.

Filtri: Dimič Peter, Rožič Stane, Mlakar Kati, Flis Ani, Merkužič Stane.

Tkalnica ovojev: Belcjan Pavla, Ganič Ani, Gabrič Marija, Gotar Helena, Gostič Pepca, Oražem Marjan, Pelc Tončka, Sajovic Helena, Urnkar Regina, Vrenjak Marija.

Tkalnica gaze: Dolenc Justi, Kuhar Danica, Gostinčar Francka.

Tkalnica Zvezda: Kokovec Justi, Pervinšek Kati, Vrečar Ivanka.

Avtomatska tkalnica: Čebulj Dora, Gregorin Danica, Volčini Stane.

Pripravljalnica: Bukšek Angela, Capuder Ivanka, Cerar Ivanka, Dolinar Miloška.

Studa: Blažević Marija, Kerč Franc.

Belilnica: Kokovec Francka, Pašetar Slavka, Rusjan Florjan, Lavrič Stane.

Kadre: Urbanija Anton, Klopčič Stane.

Tajništvo: Babnik Janez, Žmavc Anica, Keršič Kati.

Analize in plan: Merkužič Danica.

Komerciala: Horvat Franc, Kramberger Stane, Pevec Franc, Šarc Levi.

Pomožni obrati: Bokal Franc, Cerar Jože, Kotnik Jože.

Naše najboljše želje!

V mesecu marcu so vstopili v podjetje:

V oddelek **filtri:** Merkužič Stane, Dragar Vinko in v **tkalnico gaze:** Planinc Peter.

V marcu so odšli iz podjetja v JLA:

Slapar Marjan — pakovalec, Pirc Branko — snemalec blaga, Avbelj Janez — strojni ključavničar.

Poročili sta se:

Močnik Stanka, previjalka — poročena Sedeljšak in Kiselak Gizela, kardirka — poročena Vrhovnik.

Iskrene čestitke!

V marcu so se rodili:

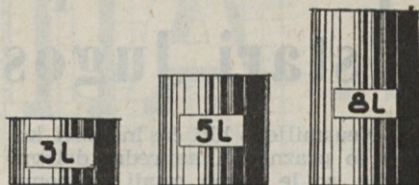
Ani Ručigaj — sin, Francki Moneta — sin in Jerak Ivanki — hči. Mamicam in drobižu želimo zdravja!

V tem mesecu sta bili po DS DE kaznovani z javnim opominom:

Gotar Helena in Avbelj Kristina zaradi kršitve delovne dolžnosti, tem, da sta odklonili izvršitev svojih delovnih nalog.

Z. C.

po 4 litre bencina, se pravi koliko krat in kako sta prelivala?

Rešitev naj ima obliko tabele, katere začetek je:

31	51	81	Skupaj
0	0	8	8

(Ta vrsta pomeni, da sta prvi dve posodi prazni, v tretji pa je 8 l, kar da skupaj tudi 8 l — v zadnji koloni mora biti vedno 8).

S prvim prelivanjem je mogoče edinole iz osemilitrske posode preliti v trilitersko 3 litre, kar da naslednjo vrsto:

3	0	5	8
pa iz osemilitrske preliti v petli-			
ko posodo 5 litrov, to pa da vr-			
0	5	3	8

Odložite se za, eno od teh dveh nadaljevanj in »prelivajte« v tej obliki toliko časa, da bo zadoščeno postavljenemu pogoju!

Zadnja vrsta mora torej biti:

0	4	4	8
---	---	---	---

Možnosti je več in med tistimi, ki bodo poiskali najboljšo, bo žreb dolečil dve nagradi!

Rešitve oddajte do 20. aprila!

Izid žrebanja

Lahko rečemo, da obe nagradi misli nista bili preveč skriti, saj je rešitev oddalo kar 46 naših članov. To je dozda največje število reševalcev. Z nekaj izjemami je rešitev vseh pravilna in se glasi: I. CIGARETNI FILTER, II. GLAVA BREZ SPOMINJA JE KOT TRDNJAVA BREZ VOJSKE.

Žreb je še vnaprej naklonjen ženskem delu našega kolektiva, ki tudi najbolj pridno rešuje. Prvo nagrado — potovalno apoteko — prejme PEPCA ŽEBOVEC, drugo — kolekcijo proizvodov našega podjetja pa TINCA ZORE.

Kdo je bil in kaj nam vozi

Tako se je glasilo vprašanje v pesmi Moje jutro v tovarni. Prišlo je šest odgovorov, od katerih misli pet reševalcev na istega človeka kot je mislila avtorica pesmi. Tistemu pa ki se je zmotil, povemo, da je bil »grešnik« IVAN DROLC, ki nam vozi KRUH. K pesmi smo pripomnili, da bomo odgovore objavili. Vendar pa smo zaradi tega, ker je bilo nekaj odgovorov anonimnih ali polanonimnih, od tega namena odstopili. Omenimo naj le to, da se je večina reševalcev zelo potrudila, da bi tudi odgovor imel obliko pesmi.

Prvo tekmovanje naših kegljačev

V preteklem mesecu je občinski sindikalni svet organiziral občinsko sindikalno prvenstvo v kegljanju. Tekmovanje je bilo na kegljišču v Jaršah in Domžalah, v času od 17. III. do 31. III. Udeležilo se ga je veliko število tekmovalcev, članov delovnih kolektivov na področju občine Domžale.

Tega občinskega prvenstva se je udeležilo tudi 18 naših kegljačev, ki sicer niso dosegli vidnih uspehov, vsekakor pa je to napredek, če upoštevamo, da so lansko leto kegljali le trije. Tekmovanje je bilo organizirano v borbenih igrah, kjer nastopa po deset tekmovalcev; mi smo sodelovali z eno ekipo. Tekmovalo se je tudi v trojkah, koder je nastopalo 6 naših ekip.

Rezultati tekmovanja v borbenih igrah:

Papirnica	644 kegljev
Združena kemič. indust.	629 kegljev
Občinska skupščina	609 kegljev
Induplati	568 kegljev

Tosama 511 kegljev
Mlinostroj 496 kegljev

Po objavljenih rezultatih na kegljišču v Domžalah je med tekmovalci stekel pogovor o uspehih in neuspehih. Tudi naši so komentirali svoje dosežke in ugotovili, da jim ni šlo, ali kot se pravi po kegljaško: »se ni podiralo«. To je bilo prvo tekmovanje in trema je tudi svoje prispevala. Upajmo, da bo na prihodnjih tekmovanjih bolje. O tekmovanju trojk in doseženih rezultatih pa kaj več v prihodnji številki. J. R.

KAKO STA IVAN IN STANE PRELIVALA BENCIN

Stane je imel osemilitrsko posodo, polno bencina. Vrniti ga je moral Ivanu 4 litre, Ivan pa je prišel k njemu s petlitrsko posodo. Ugotovite, kako sta s pomočjo še ene — trilitrske posode odmerila vsakemu

Spomini na praznovanje delavskega praznika v stari Jugoslaviji

»Neusmiljeno hiti čas in dnevi, katere so praznovali napredni delovni ljudje, so le bežno ostali v spominih«, je napisal tov. **Ivan Kosirnik** v sestavku, v katerem je na željo uredništva opisal predvojna prvomajska praznovanja.

Tov. **Mici Tomažičeva**, ki se je tudi prijazno odzvala vabilu uredništva, pa pravi: »Za takšna razmišljanja sicer vedno primanjkuje časa, toda spomini na to, kako smo pred vojno praznovali 1. maj, so nepozabni. Prav zato sem se odločila, da te dogodke opišem svojim sodelavkam in sodelavcem«.

Tov. **Tomažičeva** nadaljuje: »Ko sem bila 1932. leta sprejeta v tovarno, nas je bilo trinajst zaposlenih. Takrat še misliti nismo smeli na praznovanje delavskega praznika. Za delo smo imeli zelo slabe pogoje. Delati smo morali po dvanajst ur brez vsakega dodatka in to celo ponoči in ob nedeljah. O plačah je določal delodajalec. Ko pa so pošla naročila, nas je lahko brez plačila poslal za nekaj dni domov.

Da bi naredili konec takemu izkoriščanju, smo osnovali sindikat, v katerega so se vključili skoro vsi delavci. Tudi tisti, ki se sprva niso vključili, so videli, da je v slogi moč in so pristopili na našo stran. Hrabrilo nas je to, da smo vedeli, da se tudi drugod po svetu delavci prebujajo in da je že dežela, kjer delavci svobodno praznujejo svoj praznik.

Mi pa smo se morali boriti za svoje ideale zaenkrat samo v ilegali. Večkrat smo se sestajali med opoldanskim odmorom. Pogovarjali smo se o naših načrtih in pregledovali uspehe drugih delavskih organizacij.

Eden od načinov za dviganje naše samozvesti je bilo tudi praznovanje 1. maja. Do leta 1937 smo lahko le raznašali letake in gesla: »Živel 1. maj!« — »Naj živi delavska enotnost!« — »Proletarci vseh dežel,

združite se!« In posebno smo bili veseli, ko smo videli nemočen bes orožnikov nad letaki. Leta 1936 pa smo se vključili v JSZ in v kolektivni pogodbi smo si med drugim zagotovili tudi praznovanje 1. maja. Stroji naše tovarne so prvič stali na delavski praznik leta 1937.

Obema, **Tomažičevi** in **Kosirniku**, pa je najbolj ostalo v spominu praznovanje leta 1938. Prepustimo besedo tov. **Kosirniku**:

»Prekrasni pomladanski dnevi so napovedali realizacijo sklepov delavskih voditeljev, katere so si postavili še v zimskih dneh na skritih sestankih. Prvi maj moramo dostojno proslaviti, to je bilo geslo pomladnih dogajanj. Toda organizacijsko delo je bilo zaupano le ožjemu krogu najbolj predanih delavcev, da se ta velika delavska akcija ne bi kompromitirala, da se ne bi našel kdo, ki bi prodal takratnim oblastem naše velike želje po uspešnem shodu, kot smo imenovali takrat večja delavska zborovanja.

Shod leta 1938 na Dobnem je organiziral tov. **Franc Leskošek-Luka** in je bil za takratne razmere v resnici velikega pomena za ljubljansko, kamniško in domžalsko delavsko področje.

Reakcionarni krogi so imeli za take dni posebne naloge in posebna pooblastila. Tisti čas je bil v vladi korumpirane Jugoslavije kler, ki mu ni bilo prav nič po volji, da bi delavci svoje organizacije jačali in svoje člane politično vzgajali ter vnašali v njihovo obzorje rdečo »nevarnost!« Vlada in slovenski ban so kaj pridno zapirali inicijatorje takšnih delavskih podvigov, kazni pa so bile zelo visoke.

Zato so se organizatorji, zaradi kamuflaže, s svojimi skupami pred shodom udeležili maše na Homcu, in s tem prikriji koncentracijo delavcev na bližnji shod. Po končanem obredu pa smo se po manjših grupicah pomikali po raznih poteh proti Dobnemu, kjer smo se sešli s Kamničani in Ljubljanci.

»Sredi popoldneva«, pripoveduje **Tomažičeva**, »smo zagledali skupino ljudi z rdečimi naglji in rdečo zastavo. Na čelu jim je bil **Franc Leskošek-Luka**, ki je takrat delal v Ljubljani kot kovinar. Nekateri prisotni so se demonstrativno odstranili, češ da ne bodo poslušali komuniste. Ostali smo prišlece pozdravili in se jim pridružili. Moje mnenje je bilo, da moramo biti skupaj složni, ker imamo vsi iste cilje. Najprej smo zapeli delavsko himno, potem pa je spregovoril tov. **Luka**. Vzpodbujal nas je k enotnosti v boju proti kapitalizmu. Poudaril je, da bo pri-

šel čas, ko bodo vsi stroji stali in bodo praznovali delavci, kmetje in uradniki cele Jugoslavije. Svoj govor je moral tov. **Luka** prekiniti, ker so prišli orožniki in nas grobo razgnali. Več kot dva nista smela biti nikjer skupaj. Razgnali so sicer nas, misli in ideje pa nam le niso uničili«, zaključuje svojo pripoved tov. **Tomažičeva**. Spominja se še, da so leta 1939 praznovali delavski praznik na Taboru pri Ihanu, kjer so jih prav tako razgnali orožniki in da je na shodu govoril **Primežkov Polde** iz Brezovice.

K zaključnim besedam tov. **Kosirnika**, ki pravi da so ti spomini na predvojne dni našega revolucionarnega delavca namenjeni predvsem mlademu delavcu današnjih dni, ki že uživa tisto svobodno dejavnost, za katero so starejši polagali temeljni kamen, naj dodamo še sklepno misel tov. **Tomažičeve**: »Besede tov. **Leskoška** so se uresničile, vendar se mi zdi, da mnogi danes ne znajo več prav ceniti pomembnosti prvega maja.«

Lahko to zanikamo?

T. L.

VPRAŠAJTE — ODGOVARJAMO

Vprašanje: C. J. K. stanovanjski hiši vašega očeta, ste z njegovo privolitvijo zgradili stanovanje zase, napravili prizidek in še stanovanjsko etažo. Oče namerava sedaj celotno stavbo prepustiti vašemu bratu. Ali bi bil tak prenos nepremičnine pravnoveljaven?

Odgovor: Opozorite očeta, da vam s pogodbo prepusti vaši dograditvi ustrezajočo solastninski delež ali pa prepusti v last etažo.

Po očetovi smrti boste namreč — ker vseskozi živite na očetovem domu — upravičeni zahtevati, da se vam prizna lastnina na ustreznem delu hiše in da se ta del izloči iz zapuščine.

Nesreče

Od 28. februarja do 28. marca je bila prijavljena ena nezgoda, ki se je pripetila na delu.

DE konfekcija:

Kerč **Jožefa**, konfektionarka (3. III. 1966). Poškodovala si je prst na levi roki, ko je hotela s stroja za izdelavo damskih vložkov odstraniti nabrani odpadni material.

F. V.

Izdaja Tovarna sanitetnega materiala Domžale.

Urejuje uredniški odbor:

Pavla Buždon, **Danica Merkužič**, **Mirko Požek**, **Franc ing. Peterlin**, **Srečo Vodlan**, **Dušan Borštnar** (tehnični pomočnik), **Toni Laznik** (dipl. oec. (odgovorni urednik)). Telefon odgovornega urednika 72-313 int. 08

Tiska **Valvasorjeva tiskarna** in knjigovoznica **Krško**.

Naklada 700 izvodov.